

רע"פ 1658/14 - פלוני נגד מדינת ישראל

**בבית המשפט העליון
רע"פ 1658/14**

כבוד השופט ח' מלצר
כבוד השופט י' עמית
כבוד השופט נ' סולברג

לפני:

פלוני המבוקש:

נ ג ד

המשיבת: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דיןו של בית המשפט המחויז בתל אביב-יפו שבתו כבית משפט לנוער בתיק ענ"פ 13-11-30567 שנinan ביום 28.10.2013 על ידי כבוד הנשיא ד' ברלינר והשופטים ג' קרא ומ' סוקולוב

תאריך הישיבה: י"ט בחשוון התשע"ה (12.11.2014)

בשם המבוקש:
עו"ד בנצי קבלר
בשם המשיב:
עו"ד נילי פינקלשטיין

החלטה

השופט י' עמית:

בקשת רשות ערעור על פסק דיןו של בית המשפט המחויז לנוער בתל אביב-יפו (כב' המותב ד' ברלינר, ג' קרא, מ' סוקולוב) בענ"פ 13-11-30567, בגין הושתו על המערער 7 חודשים מסר לרצוי בפועל, לאחר שנטקבל ערעור המדינה על גזר דיןו של בית משפט השלום לנוער בתל אביב-יפו (כב' השופט ר' בן חנוך) בת"פ 23562-06-12.

1. המבוקש, כיום בגיר, הואשם במספר עבירות בשלושה כתבי אישום שונים אשר אוחדו בבית המשפט השלום לנוער. על פי המתואר בכתב האישום מיום 8.1.2013 (ת"פ 23670-06-12), ביום 26.7.2011 המבוקש, אז בן 15 וחצי, ואחיו הקטן, אז בן 14 (להלן: האח), גררו קטנוו ללא רשות בעליו תוך שהם גורמים לו נזק, התנייעו את הקטנוו

עמוד 1

על ידי חיתוך חוטי התנעה, ולאחר מכן חנו אותו בקרבתם. ביום 28.7.2011 נהג המבוקש על הקטנוע לא רשות וביתוח ולא רשות בעליו, כאשר אחיו ישב מאחוריו. שוטר בニידת (להלן: השוטר) ביקש מהמבוקש לעצור את נסיעתו, אולם הלה הגיר את מהירות הנסיעה עד שסטה מהדרך ונאלץ לעצוה. המבוקש ואחיו ניסו להימלט מהאזרה, ובעקבות זאת המבוקש אף דחף את השוטר והיכא בגופו כשהוא אוחז בקסדה שאין בידו להוכיח כי אכן שייכת לו.

על פי המתואר בכתב האישום מיום 7.6.2012 (ת"פ 23562-06-22, להלן: התקן המרכז), בלילה שבין 21.10.2011 ליום 22.10.2011 פרצו המבוקש ואחיו בצוותא לדירה בבט ים (להלן: הדירה), כאשר נאשם נסף מבטח את ביצוע העבירה. המבוקש ואחיו נכנסו לחצר הסמוכה לדירה, עלו במדרגות חיצוניות המובילות לחילון הדירה וניצזו אותו. עם חדרתם לדירה, זרעו השניהם הרס רב בדירה תוך שהם מ羅קנים את הארונות והמגירות מתכולתם, ולבסוף נטלו מטוּר ארון חדר השינה חפות שרולים זהובים וסיכה לעניבה אשר היו שייכים לבעל הדירה.

על פי המתואר בכתב האישום מיום 25.11.2012 (ת"פ 11938-02-13), ביום 26.11.2011 שבה המבוקש בכפר הנער "בית חגי". במהלך שהותו שם, התעמת המבוקש עם אחד הנערים במקום, דחף, הכה ואף ذكر את הנער עם זכויות שהחזיק בידו ופצע אותו. לנער הפגיעה נגרם חתק באורך 4 ס"מ והוא נדרש לטיפול רפואי אשר כלל 5 תפרים (להלן: אירוע החבלה).

2. בגין האירועים המתוארים לעיל, הורשע המשיב בבית משפט השלום, על פי הודהתו בעברות שלhalbן: שימוש ברכב ללא רשות לפי סעיף 413ג לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: החוק); הייזק בזדון לפי סעיף 452 לחוק; הפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו לפי סעיף 275 לחוק; החזקת נכס חדש לפי סעיף 413 לחוק; נהיגה בל' רישון נהיגה לפי סעיף 10(א) לפקודת התעבורה (נוסח חדש), התשכ"א - 1961; אי קיום חובת פולישה לפי סעיף 2 לפקודת הביטוח רכב מנوع (נוסח חדש), התש"ל - 1970; כניסה והתרצות למקום מגורים או תפילה או ממן לפי סעיף 406(ב) לחוק; גנבה לפי סעיף 383 לחוק; וחבלה ופציעה בנסיבות מחמירות לפי סעיפים 334 ו-335 לחוק.

3. ביום 28.10.2013 נוצר דין של המבוקש בבית משפט השלום לנער בתל אביב-יפו (להלן: הערכאה הראשונה). בית המשפט קבע מחד כי יש לקבוע ענישה אשר תעביר מסר ברור של סלידה מהמעשים אותם ביצעו המבוקש ואחיו, והעדפת האינטראס הציבורי באופן מובהק לאורRibovi התקדים, חומרת העבירות ואי הצלחתו של הלין השיקומי. מאידך, הבחן בית המשפט בין המבוקש לאחיו וקבע כי הتسkieר בעניינו של המבוקש מעיד על כך שהוא מתייד במסגרת עסקותית, וכי בשנתיים האחרונות לא נפתחו תיקים נוספים נגדו. לפיכך, נוצרו על המבוקש העונשים הבאים: 2 חודשי מאסר בפועל, אשר ניתן להמירים בעבודות שירות; 8 חודשי מאסר על תנאי למשך שנתיים באם יעבור עברת אלימות מסווג פשע או עבירות רכוש מסווג פשע לפי פרק י"א בחוק; 4 חודשי מאסר על תנאי למשך שנתיים מיום סיום ריצויו עונשו באם יעבור עבירות אלימות מסווג עונן או עבירות כגד שוטרים או עבירות רכוש מסווג עונן לפי פרק י"א בחוק; פסילת החזקת רישיון נהיגה או קבלתו לתקופה של 6 חודשים; פסילה על תנאי של החזקת רישיון נהיגה או קבלתו למשך שנתיים באם ינהג שוב ללא רישיון נהיגה או ללא פוליסת ביטוח או במידה ויעבור עבירות הקשורות לרכב לפי סעמן ה'1 בחוק; פיצוי על סך 1,500 ל"נ למטלון באירוע החבלה.

4. ביום 17.11.2013 הגישה המשיבה ערעור לבית המשפט המחויז, בטענה כי העונש שהושת על המבוקש אינו נתן ביטוי לחומרת העבירות ולדרך חייהם העברינית של המבוקש ואחיו. בד בבד, בית המשפט נעתר לבקשת המשיבה והורה על עיכוב ביצוע עונש עבודות השירות של המבוקש עד לתום ההלכים בערעור, אולם עקב תקללה, לא הגיעו

החלטת בית המשפט למומנה על עבודות השירות, עיכוב הביצוע לא יושם ובינוי לבני, כמעט סיים המבוקש לבצע את מלאה התקופה של עבודות השירות, למעט שבעה ימים אחרונים.

5. בפסק דין, קבע בית משפט קמא כי על אף גילו הצער של המבוקש בעת ביצוע הعبادות ועל אף שהסתפק לבצע חלק נכבד עבודות השירות שהוטלו עליו, אין מנוס מקבלת ערעור המדינה. בית המשפט עמד על הتسקיר השלילי בעניינו של המבוקש, וכן על תיקים פליליים נוספים אשר מתנהלים בעניינו. לפיכך, נגזרו על המבוקש 7 חודשים מאסר בפועל בגין התקופה של כחודשים אותן ביצע עבודות שירות. יתר רכיבי העונשה שנקבעו על ידי הרכאה הראשונה נותרו על כנמם.

על פסק דין של בית משפט קמא נסבה בבקשת רשות ערעור שבפניו, שהועבירה ל莫טו תלתא תוך שבית משפט זה מורה על עיכוב ביצוע פסק דין של בית משפט קמא (ההחלטה השופט מלצר מיום 8.4.2014).

6. המבוקש העלה ארבע טענות עיקריות אשר בגין ראיו כי תיננתן רשות ערעור: (א) המבוקש סיים לרצות את מרבית עונשו טרם קיבל ערעור המדינה; (ב) בית משפט קמא לא התייחס לאישיותו הגובלית של המבוקש וליכולותיו הקוגניטיביות המונמכות, וככל הנראה לא כל הتسקרים בעניינו עמדו לנגד עניינו של בית משפט קמא; (ג) בית משפט קמא החמיר בעונשו של המבוקש הן בכמות והן באיכות; פי שלושה וחצי מהאונש שהושת עליו בערכאה הראשונה והمرة מעבודות שירות למאסר בפועל; (ד) קיימות נסיבות "אנושיות-מצפוניות" אשר מצדיקות חריגה מהכללים הנוקשים הרגילים למתן רשות ערעור – גילו הצער של המבוקש בעת ביצוע הعبادות, הייתה בן למשפחה קשת יום והעובדת כי מדובר בהעמדתו הראשונה לדין.

7. על אף שיש בבקשת רשות ערעור כדי למשוך את העין, מצאנו לסופו של יומם כי אין מקום ליתן רשות ערעור בגלגול שלישי, באשר הבקשה לא מעוררת שאלה משפטית עקרונית או סוגיה בעלת חשיבות ציבורית, החורגת מעניינו של המבוקש, ואף לא עולה חשש ממשי לחוסר צדק או עיוות דין כלפי המבוקש (רע"פ 483/14 טל דוד אמסלם נ' מדינת ישראל, פסקה 13 (15.7.2014); ר"ע 103/1982 חנין חיפה בע"מ נ' מצת אור בע"מ, פ"ד לו(3) 123 (1982); רע"פ 3012 ספיר נ' מדינת ישראל (13.5.2014)).

למעשה, טענותיו של המבוקש נסובות על חומרת העונש, ואין בכך כדי להקים עילה למתן רשות ערעור בפני בית משפט זה, אלא בנסיבות של סטייה ניכרת מדיניות העונשה, ולא זה המקירה שלפנינו. בכלל, עצם קיומו של פער, ואף פער מהותי בין העונש שהושת על ידי הרכאה הדינית לבין ערכאת הערעור לא די כדי להצדיק מתן רשות ערעור (ראו, למשל, רע"פ 12/17785 אבשלום עדן נ' מדינת ישראל בפסקה ט והאסמכתאות שם (12.11.2012)). במקרה דנן, הוחmr עונשו של המבוקש ב-5 חודשים מאסר, וגם אם נראה בכך פער חריג, הרי מקום בו העונש המאוחר הולם את חומרת המעשים בהם הורשע המבוקש, ולטעמי כך הדבר במקרה דנן, הרי שאין עילה להתערבות (רע"פ 5469/08 יובל נחמני נ' מדינת ישראל, פסקה 4 (23.6.2008); עניין הראל, פסקה 5).

די בכך כדי לדחות הבקשה שלפנינו.

8. זאת ועוד. מתברר שהמבוקש "ニיצל כהלה" את תקופת עיכוב הביצוע שניתנה לו על ידי בית משפט זה, ובינוי הוגש נגדו כתוב אישום חמור בבית המשפט המחוזי, הכול חמשה אישומים במשיע שוד של נגדי מוניות ושל דוכן

פיס, שבוצעו כולם במהלך החודשים אוגוסט-ספטמבר 2014. על פי כתוב האישום – בגין עוצר המבוקש מיום 10.9.2014 – המבוקש שבד בצוותא עם אחרים נהגו מוניות תוך הפעלת אלימות קשה (הצמדת שוקר חשמלי לראש הנוהג והפעלה). דומה כי המעשים המียวחסים כוון למבוקש, ומבליל להתעלם מחזקת החפות שעומדת לו, מצביעים על כך שבית משפט קמא העיר נכוחה בפסק דין את סיכון השיקום של המבוקש, אשר נתען כי נסתבר בשורה של אישומים כה קשים עד ועוד בקשתו תלויה ועומדת בפניינו.

9. מעלה מן הצורך ולגופה של בקשה, אומר כי אין בעובדה שהمبוקש סיים לרצות את מרבית העונש של עבודות השירות, כדי להטוט את הCPF לזכותו. הפסיכוכברנותה הדעתה לעניין זה וקבעה כי ערכאת הערעור אינה מנועה מהשתתף עונש מססר על המבוקש, אף במקרים בהם סיים לבצע את עבודות השירות.vrע"פ 4944/05 אורול קונסטנטין ב' מדינת ישראל (6.7.2005) נקבע כי:

"לענין עונשה המסחר, שהוטל על המבוקש לאחר שסייע ביצוע עבודות השירות, איזערכאתה הערעור מונע מהמלעשותכו, ומעונש זה אשר נקבע לעונכה כאמור מזמן אוטוכבריצה המבוקש בעבודות השירותנה". זאת, חרף העובדה שאת ההוצאות יתבצעו, אשרינכלו, לא העביר במאסטר בפועל".

וראו, בדומה, רע"פ 4059/09 מיקי הראל נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (21.5.2009) (להלן: עניין הראל), ורע"פ 10945/02 חוגהן' מדינת ישראל (21.1.2003).

10. אף אין ממש בטعنות המבוקש כי בית משפט קמא לא נתן דעתו למסקוריו הקודמים בעניינו, אשר מלבדים על מצבו האישי וקשייו הקוגניטיביים. בית משפט קמא התיחס למסקורי המבוקש מספר פעמים בפסק הדין,vrע"פ 2 בפסקה 3 ובפסקה 8 לפסק הדין שם קבע כי:

"משקל רב, רב יותר,anno מיחסים לאמור בתסקרי שירות המבחן. שירות המבחן לעולם הוא אביהם של נאים,vrע"פ כרך כל, וכשמדובר בשירות מבן לנורם הדברים הם בבחינת על אחת כמה וכמה. למצלנו, לא בכל יום נתקל בית המשפט בתסקרים חסרי-אופטימיות, כמו במקרה הנוכח... נסיבות טיפולים רבים נעשו באשר לכל אחד משני המשיבים (המשיב ואחיו-)"vrע"פ. דא עקא, המשיבים לא נעזרו בהם. באשר לשני המשיבים הרושים הוא, שירות המבחן הרום ידים ואיננו סבור כי הוא מסוגל לעזור להם".

11. אשר לסייעות ה"איישיות-מצפוניות" עליהן הציע המבוקש, הרוי שלא נעלמו מעניין יכולותיו הקוגניטיביות הנמוכות, הרקע המשפחתי המורכב, והאווירה האלימה בה גדל.vrע"פ Um ذات, אל מול מצבו של המבוקש עומדים התסקרים השליליים, בדגש על חוסר שיתוף פעולה עם שירות המבחן, ואף ניצב האינטראס הציבורי הנובע ממסתוכנותו לציבור,vrע"פ כפי שמתתקפת בכתב האישום שהוגש לאחרונה נגדו כאמור לעיל. ניתן ללמידה מכך על אופיו ומעשי/alilos האלימים של המבוקש, הימנעותו מליקחת אחריות, והעבדה כי איננו משותף פעולה עם הליכים טיפולים בעניינו. בענין זה יפה אמרתו של כב' השופט נ' סולברג כי עניתו היא שיקומו (הדגשה במקור וראוvrע"פ 827 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (21.9.2014)), ויתכן כי עניתה בשלב זה תוכל לסייע במנעת פעילות עבריתנית עתידית מצד זו.

12. על כן, אמלץ לחבריו לדחות את בקשה רשות הערעור, לבטל את עיקוב ביצוע עונש המאסר עליו הורה בית משפט זה ביום 6.3.2014 ולהפיעל לאלאר את העונש אשר נגזר על המבוקש בענ"פ 30567-11-13.

שיפט

השופט ח' מלצר:

אני מסכימים.

שיפט

השופט נ' סולברג:

אני מסכימים.

שיפט

הוחלט כאמור בפסק דין של השופט י' עמית.

ניתנה היום, ב' בכסלו התשע"ה (24.11.2014).

שיפט

שיפט

שיפט